

Den lille brødvognen

Av Gayle Kinney-Cornelius
(Basert på en sann historie)

“Når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste” (Mosiah 2:17).

Sammy åpnet øynene og gjespet. Han kunne lukte noe deilig.

Pappa baker brød! tenkte Sammy.

Pappa bakte brød til familien hver lørdag. Sammy likte å se ham ta de sprø, brune brødene ut av ovnen. Pappa ga alltid Sammy den første skiven.

Men det er ikke lørdag i dag, tenkte Sammy. *Hvorfor baker pappa?*

Sammy sto opp av sengen og gikk til kjøkkenet. Han spurte pappa hva som foregikk.

“Husker du hva biskopen ba oss gjøre?” spurte pappa.

Sammy nikket. “Han ba oss om å hjelpe folk. Og jeg hjalp søster Martin å bære kofferten sin ovenpå, ikke sant?”

“Du var flink,” sa pappa. “Jeg ba for å finne ut hvordan jeg kunne hjelpe. Jeg fikk

ideen om å bake brød å dele med andre.”

Sammy så inn gjennom ovnsvinduet. Han telte brødene.

“En ... to ... tre ... fire. Hvem skal du gi brødene til?”

“Det er noe jeg trenger din hjelp med,” sa pappa. “Det er ett brød til søster Martin. Og to brød til familien Miller. Hvem skal vi gi det fjerde brødet til?”

Sammy tenkte på det.

“Hva med Mr. Lee?” spurte Sammy. Mr. Lee bodde i leilighetsbygget deres. Han gikk ikke ut så mye. For det meste så han bare på folk fra vinduet.

“Det er en god idé,” sa pappa.

Da brødet var ferdigstekt, hjalp Sammy pappa å pakke det inn. Så hentet han vognen sin. De la brødene oppi.

“Brødvognen er klar til å kjøre!” sa Sammy.

Pappa hjalp Sammy å trekke vognen. Sammys hjerte følte godt og varmt, akkurat som brødet de skulle dele! ●

Artikkelforfatteren bor i Vermont i USA.